

21.09.2018 г. / 19:32:32

Истинската история

На 22 юни 1941 година СССР атакува България по въздух

Историците отбелязват 22 юни, като ден, в който през 1941 нацистка Германия напада СССР в операция "Барбароса".

Само че на 22 юни 1941 се е случило и още нещо, което историята крие вече повече от 70 години – **ТОГАВА ЗАПОЧВАТ СЪВЕТСКИТЕ БОМБАРДИРОВКИ НАД БЪЛГАРИЯ.**

През 1941 година Втората световна война е в разгара си. Цяла Европа ехти от картечен и артилерийски огън. В България обаче е спокойно. Въпреки че, заради плана „Марита“ сме принудени да застанем на страната на Хитлер, цар Борис III успява да предотврати кръвопролитията. Дипломатичният му подход успява да върне без кръв в пределите на България заграбената от Румъния Южна Добруджа. А бомбардировките на съюзниците са в бъдещето – „символичната война“ ще стане факт чак в края на годината.

Само че на датата, на която според историците СССР е подло изненадан в гръб, се случва нещо изненадващо за България. Без да се намираме във война със Съветския съюз и без каквато и да било причина или повод, град Добрич е бомбардиран от съветската авиация. За щастие жертви няма, но населението, което чувства руския народ за най-близък е озадачено.

Частите на въоръжените сили на СССР, които извършват стратегически бомбардировки се наричат "Авиация с далечно действие" (АДД). Управлявани са централно от Москва. Основни бомбардировачи по това време са били самолетите Ил-4, с височина на полета до 9700 метра и дължина до 3300 км. На въоръжение са били и Ер-2, с височина на полета до 7700 м. и дължина на полета до 5000 км; Пе-8, с височина до 7800 м. и дължина на полета до 5140 км.

Важен момент е, че България и СССР не се намират в състояние на война – това ще стане чак на 05 септември 1944 г., т.е. бомбардировките са съвсем ненужна и необоснована агресия срещу мирна и добронамерена към Съветския съюз държава.

За съжаление това не е единствената проява на агресия към мирна България от страна на ръководения от еврейските комисари СССР. Бомбардирани са още Русе, Стара Загора, Казанлък, Горна Оряховица. Нападенията срещу България не са само по въздух, в началото на декември 1942 г., съветите обстрелват селищата в Северното Черноморие. Тяхна подводница атакува и потапя кораба „Струма“, при което загиват над 700 пътника.

България има и други жертви по време на войната.

Начало на въздушните нападения над нашата родина дава

Югославия. На 6 април 1941 г., нейни самолети Do-17 бомбардират индустриалния квартал и гарата в София, град Кюстендил и някои села. В 15.30 ч. югославски бомбардировач „Дорниер -17“ пуска 8 бомби над София, в квартал Булина ливада са разрушени няколко къщи и загиват 8 души, убити са 4 жени и 2 деца. Българските самолети успяват да прогонят бомбардировача. При бомбардировката на Кюстендил, четири самолета нападат града и най-вече гарата, загиват 76 души – 58 граждани, 2 български и 16 германски войници, а ранените са 95-ма – 59 граждани, 5 български и 31 германски войници. Пуснати са бомби и над с. Гюешево, с. Сирищник и с. Върба, като там няма жертви. Същият ден Британската авиация извършва бомбардировки над България в интервала 20:05 - 21:40 часа. Началото е поставено от самолети Bristol Blenheim, които бомбардират Петрич и Хотово, а шест самолета Vickers Wellington хвърлят бомби над София и околни села като отговор на присъединяването на България към Тристранния пакт.

Бомбардировките продължават през цялата война, като за целия ѝ период са убити 4208 и са ранени 4744 души мирно българско население, увредени са 12 657 сгради. Военните загуби са 23 убити български пилота и 27 свалени самолета.

АГРЕСОРИТЕ СЪЮЗНИЦИ ДАВАТ 256 УБИТИ, неуточнен брой ранени, 333 ПЛЕНЕНИ. СВАЛЕНИТЕ САМОЛЕТИ СА 185 бомбардировача и изстребителя. Повредените самолети са неуточнен брой.

*Паметник на летците
изстребители, загинали
при отбраната на небето
на София 1943 - 1944 г.*

Под командването на генерал Димитър Айранов и командира на 6-ти изстребителен авиополк полковник Васил Вълков българските летци, храбро се бият срещу обичайно СЕДЕМКРАТНО превъзхождащ ги противник (срещу България са мобилизирани общо около 2500 самолета с 20 449 офицера и войници (по други източници бойните машини са общо 2387)), а в отделни сражения съотношението на силите е достигало 23:1 в полза на англо-американската авиация, това прави още по-значими българските изстребители и особено тези 66 от тях, които оставят имената си в списъка на въздушните победители по време на Втората световна война. Начело на този списък е поручик Стоян Стоянов, който постига впечатляващите 15 въздушни победи, други български асове печелят по 13, 10, 8, 7 и т.н. въздушни победи, забележителни са имената на Петър

Бочев, Николай Бошнаков, Неделчо Бончев, Христо Илиев, Чудомир Топлодолски, Любен Кондаков, Христо Костакев.

Англо-американски бомбардировачи сеят смърт и разрушения, като само самоотвержеността на българските пилоти предотвратяват по-големи страдания. Жертвите на съюзническата авиация и героизмът на българските пилоти не са забравени.

Днес много хора знаят за англо-американски бомбардировки над България, но малко са чували за тези на СССР над Добрич от 22 Юни 1941, както и тези над Русе, Стара Загора, Казанлък и Горна Оряховица през септември същата година. Тъжното е, че властта, която идва след 09.09.1944 г е жестока към пилотите, бранили българското небе от снарядите на враговете.

Българската бойна авиация със своите действия де факто печели битката като проваля и трите основни цели, които си поставят съюзниците с бомбардировките: пречупване волята за борба на българския военен потенциал; деморализиране на гражданското население и пълно дезорганизиране на държавно-административното управление, нищо такова не се случва, напротив.

В резултат на действията на малочислената, но изключително храбра българска изстребителна авиация, наземна ПВО и съюзните немски сили, на противника в битките над България в тогавашните ѝ граници са нанесени тежки загуби. Въпреки безпрецедентно жестокия си характер бомбардировките над български селища в старите и новите предели не постигат планирания ефект. Благодарение на твърдата отбрана българските градове и села оцеляват,

армията не е оттеглена от новите земи, а своевременната евакуация спасява населението на Столицата и обезсмисля заплахите отправени към България от Великобритания, САЩ и СССР.

(В българската история има много велики личности и събития, които незаслужено забравяме, концентрирайки вниманието си върху негативизма, проблемите, антибългарската реторика и предавания, с които различни медии и телевизии ни занимават всеки ден. Православни будители се опитват да прекратят незаслуженото забвение, в което се намират много значими личности и събития от българската история.)

Източници:

- Bryn Evans, *The Decisive Campaigns of the Desert Air Force 1942 – 1945*, Pen & Sword aviation UK, Barnsley, South Yorkshire, 2014., pg. 146

- Филов, Б. Дневник. С., 1986, с. 285

- Миланов, Йордан. *Въздушните войски на България през войните 1912 – 1944 г.* Еър груп 2000. София, 2008. стр. 224 – 225.

- Голованов А. Е. *Дальняя бомбардировочная... Воспоминания Главного маршала авиации 1941—1945*

- Петър Николов, *Участие на 6-ти изстребителен полк във войната*, Rap.bg 16 януари 2014

- *Авиация дальнего действия или как СССР бомбардира България* - Асен Генов

- *История, Български военновъздушни сили*

*- Съветските бомбардировки над България- една добре
пазена тайна - Парашкева Иванова*
